

ע"פ 5016/16 - מדינת ישראל נגד פהמי אלסאנו

בבית המשפט העליון בשבתו בית משפט לעוררים פליליים

ע"פ 5016/16
ע"פ 5086/16

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פהמי אלסאנו

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בבאר
שבע (השופט ע' כהן) מיום 5.8.16 בת"פ
42867-02-14

תאריך הישיבה: כ' בחשוון התשע"ז (21.11.16)

בשם המערער: עו"ד מירי קולומבוס

בשם המשיב: עו"ד מחמוד אלסאנו

פסק דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. לפניו ערעור המדינה וערעור המערער-המשיב פהמי אלסאנו (להלן המערער), בהתאם, על העונש שנגזר

עמוד 1

© verdicts.co.il - או. כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

על המערער. המערער היה אמור להתיצב לריצוי מאסרו (החלטת השופט סולברג מיום 16.7.17) ויום 29.6.16 ולא עשה כן. הוא לא הופיע היום לדין בבית המשפט, גם שהגיע לשיחה עם שירות המבחן ב-16.10.27. בנסיבות אלה נמחק ערעוורו.

ב. נציג כי עובדת אי התיצבות נתבררה רק לקראת הדיון בערעור. המשמעות היא, כי במשך ארבעה חודשים נוספים ויותר לא הובן על-ידי הרשות כי "הילד אינו" וכי יש לאתרו. דבר זה אומר דרשו. על פי מה שנמסר על-ידי באת כוח המדינה, הנוגג הוא כי לאחר חודשים של אי התיצבות נערכת בדיקה, מה שלא אירע כאן. לטעמו, ללא שונייט מסמורות מהיעדר תמורה שלמה, תקופה זו של חודשים נראה אורך מדי, שהרי יתכונו נאים מושעים שיש מהם סכנה לציבור גם אם הם משוחררים בערובה, וכך ישארו חופשיים זמן ממושך לאחר גזר דין, שהדבר יבחן. במקרה דנן גם עסקין בכך במקרה. מתבקש הסבר של שירות בתי הסוהר שיוגש בתוך 15 יום באמצעות הפרקליטות.

ג. אשר לערעור המדינה, מדובר בהרשעה בעקבות הוודה בכתב אישום מתוקן בעבירות חבלה בכונה מחמירה (ニシオン), הפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו, נהיגה בפסילה וחובת פוליסה. המערער נהג ברכב של אחיו בהיותו פסול נהיגה ולא ביטוח. כשהבחינו שוטרים בנסיעה חשודה, רדףו אחריו, והוא נהג בהימלטו במהירות רבה תוך התעלמות מקריאות כריזה של השופטים, החלף על פני בתיה ספר, תוך חציית מעברי חציה שהולכי הרגל ההולכים בהם נאלצו לקפוץ כדי להימנע מפגיעה. למערער 25 עבירות תעבורה (כולל מאסר) וכן שתי הרשעות קודומות בפליליים. בין עבירותו נהיגה בפסילה, התחזות, תקיפת שוטר, סיוע לkidnap רכב גנוב והסתע שוטר שלא כדין, וחובתו מאסרים מותנים. שירות המבחן המליך על עבודות שירות, אך בית המשפט קמא לאחר מניטת השיקולים גזר 20 חדש וכן הפעלה של מאסרים מותנים בני 8-4 חודשים בחופף זה לזה ובמחצית חפיפה לעונש בתיק זה, ובavr הכל 24 חודשים מאסר, וכן הושמו מאסרים על תנאי ופסילה לעשר שנים.

ד. בערעור ובפניו נטען מטעם המדינה כי על פי מדיניות הענישה הנוגנת ותקדים העונש קל באופן קיצוני. תסוקיר שירות המבחן שקיבלנו המליך שלא להקל, אך נציגת שירות המבחן הודיעה בפנינו כי נכון היעדר האמיןנות בכך שבפני השירות לא גילה המערער כי לא התיצב למאסרו, אין הتفسיר עוד. מטעם המערער נטען כי אין מקום להחמיר, והוא אף סבור כי היה מקום להקל (כאמור נמחק ערעוורו).

ה. בנסיבות סבירים אנו כי יש ממש בערעור המדינה. המערער ביצע את עבירותו בחינת חטא על פשע. העבירות שבתיק דנן בוצעו בשל חובת המערער מאסרים מותנים בני הפעלה. הוא לא למד לכך מעבירותיו הקודמות. יש חומרה מיוחדת בהנrigה פרואה במעברי חציה שהם הולכי רגל, ומתודה לאל שלא נגרמו תוצאות חמורות. החלטנו לתת ביתו לחומרה בכך שהיא המאסר המותניים יופעלו באופן שהמאסר המותנה בין שמות התוצאות וחציית המאסר המותנה בין ארבעת החודשים יופעלו במצבר, וחודשים בחופף למאסר הנוכחי, כך שהמאסר בפועל עומד על 30 חדש. שאר חלקו גזר הדין בעינם. ערעור המדינה מתתקבל לפי האמור. המערער יתיצב לאalter, וככל שלא יעשה כן מחייבת הרשות לאתרו בהקדם האפשרי.

ניתן היום, כ' בחשוון התשע"ז (21.11.2016).

שפט

שפט

המשנה לנשיאה
